

бждѣтъ сѣрдечни, топли и спомагателни въ всичко, и въ дребнитѣ частни работи даже; да не се вѣрне отѣтатѣкъ Българинъ безъ да е пренесенъ отъ посѣщението си на Княжеството, безъ да изрече на границата едно любовно: ахъ! като поглежда върху нашитѣ гори и полени, върху нашитѣ свободни, щастливи предѣли... Горитѣ, непроходимитѣ, които сѣ се испречили между тритѣ части на нашето общо отечество, и които сѣ играли като раздѣлителенъ елементъ твърдѣ голѣма роль въ нашата история, трѣбва да се испресѣхатъ съ многобройни и удобни шосейни и желѣзни пѣтища; пощенскитѣ сношения трѣбва да се свѣржатъ колкото е възможно по-вече и по-скоро, за да се установи едно живо, непрестано сношение, което обѣдинява интереситѣ, страститѣ и мислитѣ на цѣлокупний нашъ народъ. А на литературата да се даде най-широкъ потикъ въ тойзи смислъ; вѣстницитѣ ни да обнародватъ извѣстия отъ всичкитѣ жглове на пространното ни отечество; общи литературни и други образователни дружества и общества да се свѣрзватъ съ отѣтатѣшнитѣ ни братия, — за да дойде денѣтъ на въскресението на древното българско величие и слава на Балканскій полуостровъ.

X.

Куптъ на *външнитѣ отношения* на Българското Княжество раздѣля се, и въ широкото поле на Европейскитѣ държави и въ по-тѣсното на Балканскій Полуостровъ, — на *двѣ главни категории*.

Тукъ на Истокъ главната посока на нашето политическо и национално движение мѣри къмъ югъ, къмъ Тракия и Македония, и дохожда въ стѣлкновение съ двѣтѣ държави, които се надварятъ съ насъ колкото да владѣнието върху тие двѣ области, — именно съ *Турция* и *Гърция*. Въ Европа може да се мисли, че ще дохождаме въ стѣлкновение съ държавитѣ, които би защищавали страната на Турция или на Гърция, и които въобще би зазирали отъ едно българско пѣлно и силно въсправяние. Отъ друга страна на Балканскій Полуостровъ има нѣколко държави като: Черна Гора, Сърбия и